

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล และเปรียบเทียบพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนอนุบาล กับศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน

ก. แสดงค่าความถี่ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน (ในตารางที่ 5, 9)

ข. แสดงการจัดลำดับความถี่รวมของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน (แสดงไว้ในตารางที่ 6, 10)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน (แสดงไว้ในตารางที่ 7, 8, 11, 12, 13)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางสังคม ด้วยตารางวิเคราะห์ Crosstabulation และใช้ค่า Chi Square test (แสดงไว้ในตารางที่ 14 ถึง 31)

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมผู้เรียน และค่าสถิติ
จากกรณีศึกษาการแปรปรวน เปรียบเทียบระหว่างเวลา 2 คาบ

ตัวแปร	รวม		คาบที่ 1		คาบที่ 2		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
1. ครอบคลุมความรู้สึกละเอียดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกลองนึกเรียน	2.154	0.380	2.193	0.430	2.0	0.0	1.366
1.1 พฤติกรรมทางภาษา	1.670	2.143	1.768	2.376	1.376	1.395	0.170
1.2 พฤติกรรมทางวาจา	4.963	5.355	5.168	5.706	4.348	4.462	0.119
2. ครอบคลุมเนื้อหาสาระวิชา	2.020	5.805	2.503	6.620	0.571	1.512	0.572
2.1 พฤติกรรมทางภาษา	1.980	5.621	2.397	6.440	2.728	1.231	0.454
2.2 พฤติกรรมทางวาจา	5.407	4.320	5.471	4.819	5.215	2.547	0.018
3. ครอบคลุมความคิดริเริ่มและ/หรือ ทำความคิดริเริ่มของนักเรียนไป	0.683	2.107	0.262	0.831	1.946	3.897	7.688
3.1 พฤติกรรมทางภาษา	1.274	1.156	0.146	0.151	0.955	2.284	3.333
3.2 พฤติกรรมทางวาจา	11.049	12.061	10.913	12.660	11.459	10.958	0.010
4. ค่าถามคำถาม							
4.1 ค่าถามคำถามที่ถาม	82.013	51.673	77.732	53.464	94.855	47.231	0.567
4.2 ค่าถามคำถามความถี่ของการเรียน	6.790	5.588	6.233	5.532	8.496	5.856	0.857
4.3 ค่าถามคำถามการให้เกียรติเรียนวิเคราะห์ หรือแสดงความคิดริเริ่ม	13.339	15.204	14.723	16.792	9.187	8.573	0.628
4.4 ค่าถามคำถามของการถาม	10.002	27.580	11.608	31.839	5.182	2.778	0.277

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	รวม		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
5. คุกกี้รสชาด ออริซาสี สรุปล เลาเรื่อง สาลิต อมรม หนะมา	159.455	115.602	170.982	110.574	124.872	132.369	0.830
5.1 ทดลองกรรมทางมหานาง	141.858	105.691	129.486	109.213	178.973	92.502	1.153
5.2 ทดลองกรรมทางวาจา	163.465	92.703	167.920	97.937	152.809	80.765	0.120
6. คุกกี้รสชาดสัง พารวมและพวงหอม	11.013	17.198	13.806	19.500	2.635	3.777	2.215
6.1 ทดลองกรรมทางมหานาง	8.661	16.138	8.583	16.196	8.897	17.736	0.002
6.2 ทดลองกรรมทางวาจา	114.318	33.333	118.705	34.767	101.157	26.482	1.581
7. คุกกี้รสชาด วิหารส	4.040	8.501	3.095	6.687	6.374	12.791	1.039
7.1 ทดลองกรรมทางมหานาง	3.484	3.426	3.223	3.174	4.266	4.492	0.460
7.2 ทดลองกรรมทางวาจา	26.015	14.614	23.372	15.187	33.943	9.921	2.931
8. บั๊กวีเรนแสดงทดลองกรรมตอบส่งของออก	146.765	113.836	144.842	116.686	152.536	113.476	0.323
8.1 ทดลองกรรมทางมหานาง	219.923	116.671	241.322	118.904	155.726	87.840	3.939
8.2 ทดลองกรรมทางวาจา	253.525	122.728	264.553	135.754	220.442	68.164	0.670
9. บั๊กวีเรนแสดงทดลองกรรมไม่ตอบส่งคำสั่งของคุกกี้ หรือตอบส่งลงในตาราง	0.136	0.494	0.182	0.567	0.0	0.0	0.702
9.1 ทดลองกรรมทางมหานาง	2.269	3.570	1.372	2.039	4.960	5.678	6.355
9.2 ทดลองกรรมทางวาจา	0.571	2.102	0.762	2.411	0.0	0.0	0.681

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ตัวแปร	รวม		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		F
	M	SD	M	SD	M	SD	
10. นักเรียนที่รู้เรื่องแสดงความคิดเห็น	0.924	2.062	0.826	2.029	1.219	2.297	0.186
10.1 ทดถึกรรรมทางทหหห	0.472	0.950	0.575	1.057	0.163	0.430	0.986
10.2 ทดถึกรรรมทางวหห	8.130	7.638	7.638	8.068	9.605	6.493	0.340
11. นักเรียน แสดงพฤติกรรมเรื่องให้ รองขอ ตอนสุดท้าย กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเอง	0.744	1.721	0.286	0.896	2.116	2.778	7.334
11.1 ทดถึกรรรมทางทหห	2.126	5.861	2.574	6.723	0.785	1.054	0.480
11.2 ทดถึกรรรมทางวหห	10.941	8.714	11.511	8.997	9.230	8.206	0.351
12. นักเรียนแสดงพฤติกรรมเรื่องให้ รองขอ ตอนสุดท้าย กลาวโทษ ในเรื่องที่จับกุมตัวเอง	0.159	0.532	0.164	0.320	0.353	0.933	1.250
12.1 ทดถึกรรรมทางทหห	0.018	0.094	0.024	0.109	0.0	0.0	0.325
12.2 ทดถึกรรรมทางวหห	5.248	5.142	5.443	5.540	4.663	4.015	0.117
13. นักเรียนแสดงพฤติกรรมการร่วทหห	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
13.1 ทดถึกรรรมทางทหห	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
13.2 ทดถึกรรรมทางวหห	0.043	0.159	0.058	0.183	0.0	0.0	0.664
14. ใจชอบ หรือสับสน							
14.1 ใจชอบ	34.759	53.139	25.345	37.603	63.002	82.175	2.813
14.2 สับสน	19.490	17.371	20.622	19.140	16.092	10.894	0.348

ตารางที่ 6 แสดงการจัดลำดับความถี่รวมของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ลำดับที่	รหัส	\bar{X} รวม	
1	8.2	253.525	มาก
2	8.1	219.923	มาก
3	5.2	163.465	มาก
4	5	159.455	มาก
5	8	146.765	มาก
6	5.1	141.858	มาก
7	6.2	114.318	มาก
8	4.1	82.013	ปานกลาง
9	14.1	34.759	ปานกลาง
10	7.2	26.015	ปานกลาง
11	14.2	19.490	ปานกลาง
12	4.3	13.339	ปานกลาง
13	3.2	11.049	ปานกลาง
14	6	11.013	ปานกลาง
15	11.2	10.941	ปานกลาง
16	4.4	10.002	ปานกลาง
17	6.1	8.661	น้อย
18	10.2	8.130	น้อย
19	4.2	6.799	น้อย
20	2.2	5.407	น้อย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	รหัส	รวม	
21	12.2	5.248	น้อย
22	1.2	4.963	น้อย
23	7	4.040	น้อย
24	7.1	3.484	น้อย
25	9.1	2.269	น้อย
26	11.1	2.126	น้อย
27	2	2.021	น้อย
28	2.1	1.980	น้อย
29	1.1	1.670	น้อย
30	10	0.924	น้อย
31	11	0.744	น้อย
32	3	0.683	น้อย
33	9.2	0.571	น้อย
34	10.1	0.472	น้อย
35	3.1	0.274	น้อย
36	1	0.144	น้อย
37	12	0.159	น้อย
38	9	0.136	น้อย
39	13.2	0.043	น้อย
40	12.1	0.018	น้อย
41	13	0.0	ไม่มี
42	13.1	0.0	ไม่มี

1. ในการวิเคราะห์พฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ของโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดให้

ก. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ย มากกว่า 100 ขึ้นไป แสดงว่า เกิดพฤติกรรมประเภทนั้นมาก

ข. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ยรวม 10 - 100 แสดงว่า เกิด พฤติกรรมประเภทนั้นปานกลาง

ค. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ย ต่ำกว่า 10 ลงมา แสดงว่า เกิด พฤติกรรมประเภทนั้นน้อย

จากผลการจัดลำดับพฤติกรรม พบว่า

1.1 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาก ได้แก่ พฤติกรรมนักเรียนแสดง พฤติกรรมตอบสนองต่อครูทางวาจา พฤติกรรมนักเรียนตอบสนองต่อครูทางท่าทาง พฤติกรรมครูบรรยาย อธิบาย สรุปลงเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำทางวาจา พฤติกรรมครูบรรยายอธิบาย สรุปลงเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำทั้งทาง ท่าทางและวาจา พฤติกรรมนักเรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อครู พฤติกรรม ครูบรรยาย อธิบาย สรุปลงเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำทางท่าทาง พฤติกรรมครูใช้คำสั่ง ทางตรงและทางอ้อมทางวาจา

1.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นปานกลาง ได้แก่ ครูถามคำถามที่จำกัด คำตอบ พฤติกรรมเงี่ยบ ครูตำหนิ ชู วิจาร์ณทางวาจา พฤติกรรมสับสน พฤติกรรมครูถามคำถามที่ต้องการให้นักเรียนวิเคราะห์ หรือแสดงความคิดริเริ่ม พฤติกรรมยอมรับความคิดเห็น และ/หรือ นำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทางวาจา ครูใช้คำสั่งทางตรงและทางอ้อม พฤติกรรมร้องขอ ร้องไห้ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเองทางวาจา ครูถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

1.3 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อย ได้แก่ พฤติกรรมครูใช้คำสั่งทั้งทางตรงและทางอ้อมทางท่าทาง นักเรียนพูดหรือแสดงความคิดเห็น เริ่มทางวาจา ครูถามคำถามความต้องการของนักเรียน ครูยกของชมเชยนักเรียนทางวาจา พฤติกรรมนักเรียนร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่มีคนอื่นเกี่ยวข้องกับทางท่าทางและวาจา ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา พฤติกรรมครูตำหนิ ชู วิจารณ์ พฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบทางท่าทาง พฤติกรรมนักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องเกี่ยวกับตัวเองทางท่าทาง พฤติกรรมครูยกของชมเชยนักเรียนทั้งทางท่าทางและทางวาจา ครูยอมรับความรู้สึกทางท่าทาง พฤติกรรมนักเรียนพูดหรือแสดงความคิดเห็น เริ่ม ครูยอมรับความคิดเห็น และ/หรือ นำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทางท่าทาง นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบทั้งทางท่าทางและทางวาจา

1.4 พฤติกรรมที่ไม่เกิดขึ้นเลย ได้แก่ นักเรียนแสดงพฤติกรรมกล่าวราวต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจา

2. จากการวิเคราะห์ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผลการวิเคราะห์ พบว่า พฤติกรรมที่มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานมากได้แก่

พฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึก และพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียน ทั้งทางท่าทางและทางวาจา ครูยกของชมเชยนักเรียนทางท่าทาง ครูยอมรับความคิดเห็น และ/หรือ นำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ทั้งทางท่าทางและทางวาจา พฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งครู หรือตอบสนองในทางลบทั้งทางท่าทางและทางวาจา นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่มีคนอื่นเกี่ยวข้องกับทางท่าทาง และพฤติกรรมนักเรียนแสดงอาการกล่าวราวต่อครูทางวาจา

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนของหน่วยงาน 2 กลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล มีพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์เกิดขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กฯ ได้แก่ พฤติกรรมครูถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ครูใช้คำสั่งทางตรงและทางอ้อม นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองต่อครูทางวาจา พฤติกรรมครูยกย่องชมเชยนักเรียน นักเรียนก้าวร้าวต่อครูทางวาจา

กลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์เกิดขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล ได้แก่ พฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น และ/หรือ นำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้ ครูตำหนิ ชู วิจารณ์ นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบทางท่าทาง นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เจียม

4. การเปรียบเทียบค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างหน่วยงาน 2 กลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล มีพฤติกรรมที่มีการกระจายมากกว่ากลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย ได้แก่ พฤติกรรมครูยกย่องชมเชยนักเรียน พฤติกรรมครูถามคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ

กลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมที่มีการกระจายมากกว่ากลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล ได้แก่ พฤติกรรมครูยอมรับความคิดเห็น และ/หรือ นำความคิดเห็นของนักเรียนไปใช้

5. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่าง

ครูกับนักเรียน ระหว่างโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) ได้แก่ พฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบ ทั้งทางท่าทางและทางวาจา กับพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขอดูญาติ กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทั้งทางท่าทาง และทางวาจา (ดังแสดงในตารางที่ 7, 8)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรม นักเรียนแสดง
พฤติกรรมไม่ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบ
ทั้งทางท่าทางและทางวาจา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob F
ระหว่างกลุ่ม	1	67.596	67.596	6.355	0.018
ภายในกลุ่ม	26	276.556	10.637		
รวม	27	344.153			

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนอนุบาล กับนักเรียน
ที่อยู่ในศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมไม่ตอบสนองคำสั่งครู หรือ
ตอบสนองในทางลบ ทั้งทางท่าทางและทางวาจา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
($P < .05$)

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งครู หรือตอบสนองในทาง
ลบ ทางท่าทาง (ข้อ 9.1 จากตารางที่ 5) ของโรงเรียนอนุบาลในกลุ่มที่ 1
มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 1.372 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 2.039
ซึ่งน้อยกว่าของศูนย์เด็กปฐมวัยในกลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.960 และ
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 5.678

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรม นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทั้งทางท่าทางและทางวาจา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob F
ระหว่างกลุ่ม	1	17.585	17.585	7.334	0.012
ภายในกลุ่ม	26	62.344	2.398		
รวม	27	79.929			

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ในโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมนักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ทั้งทางท่าทางและทางวาจา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม นักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กล่าวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองทั้งทางท่าทางและทางวาจา (ข้อ 12 จากตารางที่ 5) ของโรงเรียนอนุบาล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 0.286 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.896 น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของศูนย์เด็กปฐมวัย (กลุ่มที่ 2) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 2.116 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 2.778

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ความเข้มของเนื้อหาวิชา ของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน และค่านิติ
จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เปรียบเทียบระหว่างเพศชาย 2 กลุ่ม

คำแปร	รวม		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
1. แบ่งปันสิ่งของเพื่อน	2.272	1.377	2.267	1.397	2.226	1.421	0.010
2. ช่วยเหลือผู้อื่นทางบ้านหรือเล่น	7.083	6.022	6.863	5.153	7.744	8.601	0.109
3. ปล่อยให้คนอื่นใช้ของหรือยืม	0.370	1.096	0.228	0.859	0.796	1.631	1.434
4. ให้ออก และเช่า	8.633	5.593	8.846	5.880	7.993	4.989	0.118
5. อดทนและรอคอย	3.421	3.405	3.512	3.575	3.148	3.072	0.058
6. เก็บของเมื่อเลิกเล่น	0.374	0.688	0.328	0.551	0.511	1.043	0.363
7. อดทน / รอเพื่อนทำของหรือในเวลาที่ของเล่น	0.279	0.722	0.177	0.455	0.385	1.229	1.716
8. อดใจรอเพื่อน	0.262	0.467	0.254	0.465	0.286	0.511	0.124
9. ทำความดีเพื่อคนอื่น	3.346	1.937	3.327	1.936	3.402	2.093	0.397
10. ทำสิ่งดีแบบ	3.706	5.673	3.293	4.823	4.943	8.054	0.435
11. ว่างแล้ว อยุ่ คอยตาม	3.995	2.692	3.756	2.653	4.713	2.891	0.654
12. ทำรายการภายใต้ของหรือผู้อื่น	2.130	2.345	1.667	1.777	3.658	3.290	1.137
13. เคารพเพื่อนที่ทำหรือไปโต๊ะเพื่อนในขณะเล่น ทำความดีหรือผู้อื่น	4.815	4.394	4.185	3.386	6.706	6.565	1.778
14. ทำความดีของ	1.222	4.630	1.371	5.312	0.777	1.436	0.083
15. ทำรายการภายใต้คนอื่นทุกคน	1.242	2.352	0.501	0.817	3.464	3.873	11.594
16. โต้เถียงกัน ถากัน	1.497	1.428	1.281	1.418	2.147	1.350	2.042

ตารางที่ 9 (ต่อ)

คิวเฟร	รวม		กลุ่ม 1		กลุ่ม 2		F
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
17. แสงของคัน	1.073	1.024	1.054	1.004	1.132	1.623	0.029
18. บุคคลที่สนใจ	7.557	4.382	7.876	4.560	6.529	3.257	1.436
19. ความช่วยเหลือจากรัฐ	3.167	1.921	3.147	2.145	3.227	1.129	0.009
20. ภูมิประเทศที่สวยงามหรือมีเสน่ห์หรือไม่	2.529	2.148	3.046	2.198	0.948	0.949	5.722
21. ชื่อของเมืองกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว	1.341	1.527	1.110	1.254	2.033	2.123	1.090
22. ใกล้เคียงกับเพื่อนหรือครอบครัวหรือไม่	1.637	1.411	1.828	1.494	1.064	1.005	1.374
23. ปลอดภัยหรือไม่	34.830	11.215	32.316	8.882	32.371	14.645	3.818
24. ปลอดภัยหรือไม่	2.612	3.133	2.798	3.380	2.051	2.267	0.201
25. ปลอดภัยหรือไม่	4.875	6.142	5.418	6.756	3.246	3.676	0.646
26. ปลอดภัยหรือไม่	1.133	1.478	1.353	1.646	0.474	0.343	1.922

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงการจัดลำดับความถี่รวมของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน

ลำดับ	รหัส	Σ รวม	
1	23	34.830	มาก
2	4	8.633	ปานกลาง
3	18	7.557	ปานกลาง
4	2	7.083	ปานกลาง
5	25	4.875	ปานกลาง
6	13	4.815	ปานกลาง
7	11	3.995	ปานกลาง
8	10	3.706	ปานกลาง
9	5	3.421	ปานกลาง
10	9	3.346	ปานกลาง
11	19	3.167	ปานกลาง
12	24	2.612	น้อย
13	20	2.529	น้อย
14	1	2.272	น้อย
15	12	2.180	น้อย
16	22	1.637	น้อย
17	16	1.497	น้อย
18	21	1.341	น้อย
19	15	1.242	น้อย
20	14	1.222	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส	รวม	
21	26	1.133	น้อย
22	17	1.073	น้อย
23	6	0.374	น้อย
24	3	0.370	น้อย
25	7	0.279	น้อย
26	8	0.262	น้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนระดับปฐมวัย ของโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดให้

ก. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ย มากกว่า 10 แสดงว่า เกิดพฤติกรรมประเภทนั้น มาก

ข. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ย 3 - 10 แสดงว่า เกิดพฤติกรรมประเภทนั้นปานกลาง

ค. พฤติกรรมที่มีความถี่เฉลี่ย น้อยกว่า 3 แสดงว่า เกิดพฤติกรรมประเภทนั้น น้อย

จากตารางที่ 10 ผลการนำข้อมูลมาเรียงลำดับ พบว่า

1.1 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาก ได้แก่ พฤติกรรม เล่นกับเพื่อน
คุยกับเพื่อน ซึ่งมีความถี่เฉลี่ย (\bar{X}) = 34.830

1.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นปานกลาง ได้แก่ พฤติกรรมสั่ง บอก
แนะนำ พฤติกรรมพูดทักพินิจ โอ้อวด พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่นทำงานหรือเล่น
พฤติกรรมปฏิเสธข้อเสนอหรือการกระทำของเพื่อน พฤติกรรมเอาของเพื่อนมาทำ
หรือใช้ โดยเพื่อนไม่อนุญาต ก้าวกายสิทธิผู้อื่น พฤติกรรมวาทกล่าว ชมเชย ก่อวณ
พฤติกรรมทำเลียนแบบ พฤติกรรมพูดและ/หรือทำน้า พฤติกรรมทำตามที่เพื่อน เสนอ
พฤติกรรมขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

1.3 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อย ได้แก่ พฤติกรรม ขอยืมสิ่งของของเพื่อน
พฤติกรรมพูดหรือแสดงท่าทางแล้วผู้อื่นยิ้มหรือหัวเราะ พฤติกรรมแบ่งปันสิ่งของของเพื่อน
พฤติกรรมตำรายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น พฤติกรรมไม่โต้ตอบเมื่อเพื่อนรังแก ขอม
ให้เพื่อนก้าวกาย พฤติกรรมโต้เถียงกัน คำกั้น พฤติกรรมยึดถือของทุกอย่างเป็น
ของตน พฤติกรรมตำรายร่างกายซึ่งกันและกัน พฤติกรรมทำลายสิ่งของ พฤติกรรม

ยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน พฤติกรรมแยงของกัน พฤติกรรมเก็บของเมื่อเลิกเล่น พฤติกรรมปลอมโยนคว่ำศพหรือทำทาง พฤติกรรมพุก และ/หรือ ทำท่ายอมรับในความผิดของตน พฤติกรรมชมเชยเพื่อน

2. จากการวิเคราะห์ค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของพฤติกรรมทางสังคม ของนักเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า พฤติกรรมที่มีการกระจายมาก ได้แก่ พฤติกรรมพุก และ/หรือ ทำท่ายอมรับในความผิดของตน และพฤติกรรมทำลายสิ่งของ

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน ระหว่างหน่วยงาน 2 กลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล ไม่มีพฤติกรรมทางสังคมใดที่เกิดขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย อย่างเห็นได้ชัด

กลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล คือ พฤติกรรมพุก และ/หรือ ทำท่ายอมรับในความผิดของตน

4. การเปรียบเทียบค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน ระหว่างหน่วยงาน 2 กลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล มีพฤติกรรมที่มีการกระจายมากกว่ากลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย ได้แก่ พฤติกรรมทำลายสิ่งของ

กลุ่มที่ 2 ประเภทศูนย์เด็กปฐมวัย มีพฤติกรรมที่มีการกระจายมากกว่ากลุ่มที่ 1 ประเภทโรงเรียนอนุบาล ได้แก่ พฤติกรรมพุก และ/หรือ ทำท่ายอมรับความผิดของตน และพฤติกรรมทำเลียนแบบ

5. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน ระหว่างโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย ในกรุงเทพมหานคร พบว่า

พฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) ได้แก่ พฤติกรรม
นักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน พฤติกรรมนักเรียนพูดหรือแสดงท่าทางแล้วผู้อื่น
ขำหรือหัวเราะ พฤติกรรมนักเรียนเล่นกับเพื่อน คู่กับเพื่อน (ดังแสดงในตาราง
ที่ 11, 12, 13)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางสังคม
นักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob F
ระหว่างกลุ่ม	1	46.081	46.081	11.594	0.002
ภายในกลุ่ม	26	103.342	3.975		
รวม	27	149.423			

จากตารางที่ 11 แสดงว่า โรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย
ในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมทางสังคม นักเรียนทำร้ายซึ่งกันและกัน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมนักเรียนทำร้ายซึ่งกันและกัน (ข้อ 15 จากตาราง
ที่ 9) ของโรงเรียนอนุบาล (กลุ่มที่ 1) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 0.501 และค่า
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.817 น้อยกว่าของศูนย์เด็กปฐมวัย ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.464 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 3.873

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางสังคม
นักเรียนพูดหรือแสดงท่าทางแล้วผู้อื่นยิ้มหรือหัวเราะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob F
ระหว่างกลุ่ม	1	22.461	22.461	5.722	0.024
ภายในกลุ่ม	26	102.063	3.926		
รวม	27	124.524			

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ในโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย
ในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรม นักเรียนพูดหรือแสดงท่าทางแล้วผู้อื่นยิ้มหรือหัวเราะ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

พฤติกรรมนักเรียนพูดหรือแสดงท่าทางแล้วผู้อื่นยิ้มหรือหัวเราะ (ข้อ 20
จากตารางที่ 9) ของโรงเรียนอนุบาล (กลุ่มที่ 1) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.046
และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 2.198 มากกว่าของศูนย์เด็กปฐมวัย
(กลุ่มที่ 2) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 0.978 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
= 0.949

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมทางสังคม
นักเรียน เล่นกับเพื่อน คู้กับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob F
ระหว่างกลุ่ม	1	530.882	530.882	4.818	0.037
ภายในกลุ่ม	26	2864.838	110.186		
รวม	27	3395.720			

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ในโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กปฐมวัย
ในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรม นักเรียน เล่น และคู้กับเพื่อน แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ ($P < .05$)

พฤติกรรมนักเรียน เล่นกับเพื่อน คู้กับเพื่อน (ข้อ 23 จากตารางที่ 9)
ของโรงเรียนอนุบาล (กลุ่มที่ 1) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 32.316 และค่าความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 8.882 น้อยกว่าของศูนย์เด็กปฐมวัย (กลุ่มที่ 2)
ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 0.978 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.949

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางสังคม ด้วยตารางวิเคราะห์ *Crosstabulation* และใช้ค่า *Chi Square test* พบว่า พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$) มีด้วยกัน 19 พฤติกรรมด้วยกัน (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 14 ถึง 32)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ครอบอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา กับพฤติกรรมนักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

นักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

ครอบอมรับความรู้สึก ของนักเรียนทาง วาจา		นักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น		รวม
		ต่ำ	สูง	
ต่ำ	5	12	17 (60.7%)	
สูง	9	2	11 (39.3%)	
รวม	14 (50.0%)	14 (50.0%)	28 (100%)	

Chi Square = 5.3904

Significance = 0.0202

จากตารางที่ 14 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมครอบอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจาเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นจะมาก และเมื่อพฤติกรรมครอบอมรับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจาเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นจะเกิดขึ้นน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างครูยอมรับความรู้สึก และพฤติกรรมที่
เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียน กับพฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอ

ทำตามที่เพื่อนเสนอ

		ทำตามที่เพื่อนเสนอ		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูยอมรับความรู้สึก และพฤติกรรมที่ เกี่ยวกับความรู้สึก ของนักเรียนทางวาจา	ต่ำ	11	4	15 (53.6%)
	สูง	3	10	13 (46.4%)
รวม		14 (50%)	14 (50%)	28 (100.0%)

Chi Square = 5.1692

Significance = 0.0230

จากตารางที่ 15 แสดงว่าเมื่อพฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึกและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอ ก็จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรมครูยอมรับความรู้สึกและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนทางวาจา เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมทำตามที่เพื่อนเสนอก็จะเกิดขึ้นมากน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูใช้คำถามที่จำกัดคำตอบ
กับพฤติกรรมพูดทักท้วง โอดวค

นักเรียนพูดทักท้วง โอดวค

ครูใช้คำถามที่ จำกัดคำตอบ	นักเรียนพูดทักท้วง โอดวค		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	12	3	15 (53.6%)
สูง	4	9	13 (46.4%)
รวม	16 (57.1%)	12 (42.9%)	28 (100.0%)

Chi Square = 5.0286

Significance = 0.0249

จากตารางที่ 16 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมครูใช้คำถามที่จำกัดคำตอบ
เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนพูดทักท้วง โอดวค ก็จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อ
พฤติกรรมครูใช้คำถามที่จำกัดคำตอบเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนพูดทักท้วง โอดวค
ก็จะเกิดขึ้นมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ
($P < .05$)

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูบรรยาย อธิบาย สรุป เล่าเรื่อง
 สำนึก อบรม แนะนำ ทางทาทาง กับพฤติกรรมนักเรียนพูดทำพินัน
 โออวก

นักเรียนพูดทำพินัน โออวก

		นักเรียนพูดทำพินัน โออวก		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูบรรยาย อธิบาย สรุป เล่าเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำ ทางทาทาง	ต่ำ	6	10	16 (57.1%)
	สูง	10	2	12 (42.9%)
รวม		16 (57.1%)	12 (42.9%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.1592

Significance = 0.0414

จากตารางที่ 17 แสดงว่า พฤติกรรมครูบรรยาย อธิบาย สรุป เล่าเรื่อง
 สำนึก อบรม แนะนำทางทาทาง เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนพูดทำพินัน โออวก
 จะเกิดขึ้นน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ
 ($P < .05$)

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรูบรยาย อธิบาย สรูป เล่าเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำทางทาทาง กับพฤติกรรมเลิกสั่ง บอกร แนะนำ

		สั่ง บอกร แนะนำ		รวม
		ต่ำ	สูง	
กรูบรยาย อธิบาย สรูป เล่าเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำ ทางทาทาง	ต่ำ	6	10	16 (57.1%)
	สูง	11	1	12 (42.9%)
รวม		17 (60.7%)	11 (39.3%)	28 (100.0%)

Chi Square = 6.3168

Significance = 0.0120

จากตารางที่ 18 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมกรูบรยาย อธิบาย สรูป เล่าเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำ ทางทาทางเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนสั่ง บอกร แนะนำเพื่อนจะเกิดขึ้นมาก และเมื่อพฤติกรรมกรูบรยาย อธิบาย สรูป เล่าเรื่อง สำนึก อบรม แนะนำ ทางทาทาง เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนสั่ง บอกร แนะนำ ก็จะเกิดขึ้นน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ทางวาจา
กับพฤติกรรมนักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน

นักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน

ครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทั้งทางวาจา และ ทางวาจา	นักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	17	3	20 (71.4%)
สูง	3	5	8 (28.6%)
รวม	20 (71.4%)	8 (28.6%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.2043

Significance = 0.0403

จากตารางที่ 19 แสดงว่า พฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทั้งทางวาจา
และทางวาจา เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน จะเกิด
ขึ้นน้อยควบ และถ้าพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทั้งทางวาจาและทางวาจา เกิดขึ้นมาก
พฤติกรรมนักเรียนทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันก็จะมากควบ นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสอง
มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูค่าหนี้ ชู วิจารณ์ ทางท่าทาง กับพฤติกรรม เด็กทำร้ายซึ่งกันและกัน

เด็กทำร้ายซึ่งกันและกัน

ครูค่าหนี้ ชู วิจารณ์ ทางท่าทาง	เด็กทำร้ายซึ่งกันและกัน		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	15	2	17 (60.7%)
สูง	5	6	11 (39.3%)
รวม	20 (71.4%)	8 (28.6%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.0764

Significance = 0.0435

จากตารางที่ 20 แสดงว่า พฤติกรรมครูค่าหนี้ ชู วิจารณ์ ทางท่าทาง เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมเด็กทำร้ายซึ่งกันและกัน น้อย และถ้าพฤติกรรมครูค่าหนี้ ชู วิจารณ์ ทางท่าทางเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมเด็กทำร้ายซึ่งกันและกันก็จะมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมครูตำหนิ ชู วิจารณ์ ทางวาจา กับพฤติกรรมทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น

		ทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น		รวม
		ต่ำ	สูง	
ครูตำหนิ ชู วิจารณ์ ทางวาจา	ต่ำ	15	2	17 (60.7%)
	สูง	4	7	11 (39.3%)
รวม		19 (67.9%)	9 (32.1%)	28 (100.0%)

Chi Square = 6.0322

Significance = 0.0140

จากตารางที่ 21 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมครูตำหนิ ชู วิจารณ์ ทางวาจา เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น ก็จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรมครูตำหนิ ชู วิจารณ์ ทางวาจา เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น ก็จะเกิดขึ้นมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจา
กับพฤติกรรมทำร้ายซึ่งกันและกัน

ทำร้ายซึ่งกันและกัน

ครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจา	ทำร้ายซึ่งกันและกัน		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	15	2	17 (60.7%)
สูง	5	6	11 (39.3%)
รวม	20 (71.4%)	8 (28.6%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.0764

Significance = 0.0435

จากตารางที่ 22 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจา
เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันก็จะน้อย และเมื่อพฤติกรรมครู
ค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจามาก พฤติกรรมทำร้ายซึ่งกันและกันก็จะเกิดขึ้นมากด้วย
นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่
ตอบสนองคำสั่งของครู หรือตอบสนองในทางลบ ทั้งทางท่าทางและ
วาจา กับพฤติกรรมนักเรียนทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น

นักเรียนทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น

นักเรียนไม่ตอบสนอง คำสั่งของครู หรือ ตอบสนองในทางลบ ทั้งทางท่าทางและ วาจา	นักเรียนทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	19	6	25 (89.3%)
สูง	0	3	3 (10.7%)
รวม	19 (67.9%)	9 (32.%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.0368

Significance = 0.0445

จากตารางที่ 23 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งของ
ครู หรือตอบสนองในทางลบ ทั้งทางท่าทางและทางวาจาเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรม
นักเรียนทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น ก็จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรม
นักเรียนไม่ตอบสนองคำสั่งของครูหรือตอบสนองในทางลบทั้งทางท่าทางและวาจา
เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น ก็จะเกิดขึ้นมากด้วย
นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนโตเตียง คากัน
กับพฤติกรรมนักเรียนโตเตียง คากัน

นักเรียนโตเตียง คากัน

นักเรียนไม่ตอบสนอง คำสั่งครู ทั้งทาง ท่าทางและทางวาจา	นักเรียนโตเตียง คากัน		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	14	4	18 (64.3%)
สูง	3	7	10 (35.7%)
รวม	17 (60.7%)	11 (39.3%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.3123

Significance = 0.0378

จากตารางที่ 24 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองต่อครู
ทั้งทางท่าทางและวาจา เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมโตเตียงคากันจะเกิดขึ้นน้อยด้วย
และเมื่อพฤติกรรมนักเรียนไม่ตอบสนองต่อครูทั้งทางท่าทางและทางวาจาเกิดขึ้นมาก
พฤติกรรมนักเรียนโตเตียงคากัน ก็จะเกิดขึ้นมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมี
ความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักเรียนผู้แสดงความคิดริเริ่ม โดยทาทาง กับนักเรียนโตเถียง คากัน

นักเรียนโตเถียง คากัน

นักเรียนผู้หรือ แสดงความคิดริเริ่ม โดยทาทาง		นักเรียนโตเถียง คากัน		รวม
		ต่ำ	สูง	
ต่ำ	9	11	20 (71.4%)	
สูง	8	0	8 (28.6%)	
รวม	17 (60.7%)	11 (39.3%)	28 (100.0%)	

Chi Square = 5.1246

Significance = 0.0236

จากตารางที่ 25 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมนักเรียนผู้หรือแสดงความคิดริเริ่มโดยทาทาง เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนโตเถียงคากัน จะเกิดขึ้นมาก และเมื่อพฤติกรรมนักเรียนผู้หรือแสดงความคิดริเริ่มโดยทาทาง เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมโตเถียง คากัน จะเกิดน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองทางทาง กับพฤติกรรมสั่ง บอ ก แนะนำ

สั่ง บอ ก แนะนำ

นักเรียนแสดงพฤติกรรม ร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กลาวโทษ ในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับตนเองทางทาง	สั่ง บอ ก แนะนำ		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	10	11	21 (75.0%)
สูง	7	0	7 (25.0%)
รวม	17 (60.7%)	11 (39.3%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.0427

Significance = 0.0444

จากตารางที่ 26 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเองทางทาง เกิดขึ้นบ่อย พฤติกรรมสั่ง บอ ก แนะนำ ก็จะเกิดขึ้นมาก และเมื่อพฤติกรรมร้องไห้ ร้องขอ ขออนุญาต กลาวโทษ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองทางทางเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมสั่ง บอ ก แนะนำ ก็จะเกิดขึ้นน้อย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมนักเรียนแสดงพฤติกรรมร้องขอ ร้องไห้ กลาวโทษ ทางวาจา กับนักเรียนวากลาว ชมชู้ กอกววนเพื่อน

นักเรียนวากลาว ชมชู้ กอกววนเพื่อน

นักเรียนแสดงพฤติกรรม ร้องขอ ร้องไห้ กลาวโทษ ในเรื่องที่มีคนอื่นเกี่ยวของ ทางวาจา	นักเรียนวากลาว ชมชู้ กอกววนเพื่อน		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	14	5	19 (67.9%)
สูง	2	7	9 (32.1%)
รวม	16 (57.1%)	12 (42.9%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.6700

Significance = 0.0307

จากตารางที่ 27 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ ร้องไห้ กลาวโทษ ในเรื่องที่มีคนอื่นเกี่ยวของทางวาจา เกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนวากลาว ชมชู้ กอกววนเพื่อน จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรมนักเรียนร้องขอ ร้องไห้ กลาวโทษ ในเรื่องที่มีคนอื่นเกี่ยวของทางวาจา เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนวากลาว ชมชู้ กอกววนเพื่อนก็จะเพิ่มมากขึ้น นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเจียบ กับพฤติกรรมเก็บของ
เมื่อเลิกเล่นแล้ว

		เก็บของ เมื่อเลิกเล่น		รวม
		ต่ำ	สูง	
เจียบ	ต่ำ	17	2	19 (67.9%)
	สูง	3	6	9 (32.1%)
รวม		20 (71.4%)	8 (28.6%)	28 (100.0%)

Chi Square = 6.8812

Significance = 0.0087

จากตารางที่ 28 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมเจียบเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรม
เก็บของ เมื่อเลิกเล่นจะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรมเจียบเกิดขึ้นมาก
พฤติกรรมเก็บของ เมื่อเลิกเล่นจะเกิดขึ้นมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความ
สัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเจียบ กับพฤติกรรมพุดน้ำ ทำน้ำ

เจียบ	พุดน้ำ ทำน้ำ		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	16	3	19 (67.9%)
สูง	1	8	9
รวม	17 (60.7%)	11 (39.3%)	28 (100.0%)

Chi Square = 10.7886

Significance = 0.0010

จากตารางที่ 29 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมเจียบเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมพุดน้ำ หรือทำน้ำ จะเกิดขึ้นน้อยด้วย และเมื่อพฤติกรรมเจียบเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมพุดน้ำ หรือทำน้ำ จะเกิดขึ้นมากด้วย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม สับสน กับพฤติกรรมนักเรียน พุคโธอวค

สับสน	นักเรียนพุคโธอวค		รวม
	ต่ำ	สูง	
ต่ำ	13	3	16 (57.1%)
สูง	3	9	12 (42.9%)
รวม	16 (57.1%)	12 (42.9%)	28 (100.0%)

Chi Square = 6.7113

Significance = 0.0096

จากตารางที่ 30 แสดงว่า พฤติกรรมสับสนเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมนักเรียนพุคโธอวค จะเกิดขึ้นน้อยควย และเมื่อพฤติกรรมสับสนเกิดขึ้นมาก พฤติกรรมนักเรียนพุคโธอวคก็จะเกิดขึ้นมากควย นั่นคือ พฤติกรรมทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .05$)

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจา กับพฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน

ปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน

ครูค่าหนี ชู วิจารณ์
ทางวาจา

	ต่ำ	สูง	รวม
ต่ำ	10	7	17 (60.7%)
สูง	11	0	11 (39.3%)
รวม	21 (75.0%)	7 (25.0%)	28 (100.0%)

Chi Square = 4.0427

Significance = 0.0444

จากตารางที่ 31 แสดงว่า เมื่อพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ ทางวาจา เกิดขึ้นมาก พฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อนจะหาย แต่หาพฤติกรรมครูค่าหนี ชู วิจารณ์ทางวาจาเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอการกระทำของเพื่อนจะมีจำนวนพอ ๆ กัน

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรม นักเรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อครู กับพฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน

ปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน

นักเรียนแสดงพฤติกรรม		ปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน		รวม
		ต่ำ	สูง	
ตอบสนองต่อครู ทั้งทางท่าทางและ ทางวาจา	ต่ำ	14	1	15 (53.6%)
	สูง	7	6	13 (46.4%)
รวม		21 (75.0%)	7 (25.0%)	28 (100.0%)

Chi Square = 3.8769

Significance = 0.0490

จากตารางที่ 32 แสดงว่า เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อครูมาก พฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอหรือการกระทำของเพื่อน จะเกิดขึ้นในจำนวนใกล้เคียงกัน และเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรม นักเรียนตอบสนองต่อครูเกิดขึ้นน้อย พฤติกรรมปฏิเสธขอเสนอและการกระทำของเพื่อนก็จะเกิดขึ้นน้อยด้วย